

Rakstu vietas lūgšanām

Vadīta lūgšana I

Cik mīlīgas ir Tavas māju vietas, ak, Kungs Cebaot! Mana dvēsele ilgojas un tvīkst pēc Tā Kunga pagalmiem, mana sirds un mana miesa skaļi gaviļē pretī dzīvajam Dievam. Jo putniņš ir atradis māju un bezdelīga sev ligzdu, kur tā savus bērnus izperē un glabā, pie Taviem altāriem, Kungs Cebaot, mans ķēniņ un mans Dievs! Svētīgi ir tie, kas dzīvo Tavā namā, tie Tevi slavē vienumēr! Svētīgi ir tie cilvēki, kas Tevī atrod sev spēku, kam sirdīs stāv Tavi ceļi, kas, caur raudu ieleju staigādami, to dara par avoksnainu zemi, un jau agrais lietus to pušķo ar svētību. Viņi iet no spēka uz spēku, līdz kamēr viņi parādās Dieva priekšā Ciānā. Kungs, Dievs Cebaot, klausī manu lūgšanu, ņem to vērā, Jēkaba Dievs! Ak, Dievs, mūsu vairogs, skaties šurp un uzlūko Sava svaidītā vaigu! Tiešām, viena diena Tavos pagalmos ir labāka nekā tūkstoš citas! Stāvēt pie Dieva nama sliedī ir labāk nekā mājot bezdievības mājokļos! Jo saule un vairogs ir Tas Kungs, mūsu Dievs, Viņš dod žēlastību un godu. Tas Kungs neaizliedz nekādu labumu tiem, kas nenoziedzībā staigā. Kungs Cebaot, svētīgs ir tas cilvēks, kas uz Tevi paļaujas! (Ps 84)

Vadīta lūgšana II

Ienācis Jērikā, Jēzus devās cauri pilsētai. Un, redzi, tur bija kāds vīrs, vārdā Zakhajs, viņš bija virsmuitnieks un bagāts. Viņš pūlējās ieraudzīt Jēzu, kāds viņš ir, bet nevarēja ļaužu pūļa dēļ, jo augumā bija mazs. Paskrējis tālāk uz priekšu, tas uzkāpa sikomores kokā, lai viņu ieraudzītu, jo viņam vajadzēja tur iet garām. Kad Jēzus nonāca tajā vietā, paskatījies uz augšu, viņš sacīja tam: “Zakhaj, kāp steigšus zemē, jo man šodien jāpaliek tavā namā.” Tas steigšus nokāpa un ar prieku viņu uzņēma. To ieraudzījuši, visi kurnēja, teikdami: “Pie grēcīga vīra viņš apmeties.” Bet Zakhajs piecēlies sacīja Kungam: “Redzi, Kungs, pusi no savas mantas esmu gatavs atdot nabagiem, un, ja esmu no kāda netaisnīgi kaut ko izspiedis, to atdošu četrkārtīgi.” Jēzus viņam sacīja: “Šodien šim namam pestīšana ir notikusi, jo arī šis ir Ābrahāma dēls. Jo Cilvēka Dēls ir nācis, lai meklētu un glābtu pazudušo.” (Lk 19:1 - 10)

Ievadīta lūgšana

Jo Dievs, kas sacījis: no tumsas atspīdēs gaisma, – ir iespīdējis mūsu sirdīs, lai apgaismotu Dieva godības atzišanu Jēzus Kristus vaigā. Šis dārgums mūsos ir kā trauslos māla traukos, lai būtu redzams, ka spēka pārpilnība pieder Dievam, nevis nāk no mums pašiem: mēs visādi tiekam spaidīti, bet neesam salauzti; mēs esam neziņā, bet neesam izmisuši; mēs tiekam vajāti, bet neesam pamesti; mūs notriec pie zemes, bet mūs nevar pazudināt. Mēs nesam savā miesā Jēzus nāvi, lai arī Jēzus dzīvība atspīdētu mūsu miesā. (2kor 4:6 - 10)